

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 20 mars 1945 kl. 2 em.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet, dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 9 februari 1945 dagtecknad proposition, nr 60, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1942 om avverkningsskyldighet, vilken jämlikt lag den 22 juni 1944 (nr 354) gäller till och med den 30 juni 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 september 1946.

I samband med propositionen har utskottet till behandling förehaft två i anledning av densamma inom riksdagen väckta motioner, nämligen nr 308 i första kammaren av friherre *Beck-Friis* och herr *Mannerskantz* samt nr 481 i andra kammaren av herr *von Seth m. fl.* I motionerna, vilka äro likalydande, yrkas att propositionen måtte avslås. Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionerna.

Lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet — vilken lag ersatt den tidigare gällande lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu — gäller, enligt lag den 22 juni 1944, nr 354, till och med den 30 juni 1945. Enligt förstnämnda lag åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande kristidsstyrelse enligt anvisningar av statens brännslekommission bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning, må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Med ved förstås i ifrågavarande lag brännved och kolved. Vad i lagen stadgas angående ved skall emellerlid, i den mån Kungl. Maj:t därom för-

Bihang till riksdagens protokoll 1945. 9 saml. 2 avd. Nr 20.

ordnar, äga tillämpning även beträffande virke av annat slag. Med stöd av sistberörda stadgande har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 30 juni 1942 (nr 494) förordnat, att massaved (pappersved) skall falla under lagens bestämmelser.

Föredragande statsrådet har i propositionen anfört följande:

»Med hänsyn till ovissheten om när en kolimport åter kan komma i gång torde möjligheten att föreskriva avverkningskyldighet böra bibehållas även efter den 30 juni 1945. Lagens giltighetstid har tidigare förlängts ett år i sänder. Bränslekommissionen har emellertid denna gång hemställt, att giltighetstiden måtte utsträckas till och med den 30 september 1946. Eftersom det kan visa sig lämpligt att låta en kommande avverkningsperiod omfatta även juli—september 1946, synes kommissionens hemställan böra bifattas.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

I motionerna ha berörts frågorna om höjning av vedpriset och lättnader i beskattningen såsom medel för åstadkommande av ökad avverkning.

Utskottet.

Så länge icke med säkerhet kan bedömas, när fossilt bränsle i erforderlig omfattning kan importeras, bör enligt utskottets mening staten äga medel att även tvångsvis trygga bränsleförsörjningen medelst inhemskt bränsle. Utskottet tillstyrker därför, att giltighetstiden för lagen om avverkningskyldighet utsträcker på sätt föreslagits i propositionen. Utskottet har naturligtvis icke därmed tagit ställning till frågan under vilka förutsättningar och i vad mån tvångsmedlet bör tillgripas. Liksom tidigare under krigsåren kommer, enligt vad utskottet inhämtat, även i år att avlåtas särskild proposition angående statliga åtgärder för tryggande av bränsleförsörjningen. Den närmare diskussionen rörande tillämpningen av lagen om avverkningskyldighet samt de av motionärerna berörda frågorna torde lämpligen böra anknytas till behandlingen av nämnda proposition. Vad särskilt angår spörsmålet om lättnader i beskattningen såsom medel för åstadkommande av ökad avverkning vill utskottet erinra om att detsamma kommer att upptagas till bedömande i anledning av en i ämnet väckt motion (II: 278), vilken hänvisats till bevillningsutskottet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med avslag å motionerna I: 308 och II: 481, bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 20 mars 1945.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit
från första kammaren: herrar *Norman, Holmbäck**, *Linder**, *Wistrand, Olof Carlsson, Björkman**, *Hage* och *Hallagård*;
från andra kammaren: fröken *Andersson*, herrar *Ryberg, Nilson* i Eskilstuna, *Hermansson**, *Cruse**, fru *Johansson**, herrar *Larsson* i Östersund och *Andersson* i Eskilstuna.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
